



תת"ע 1995/09/15 - מדינת ישראל נגד כהן יונתן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

01 פברואר 2016

תת"ע 1995-09-15 מדינת ישראל נ' כהן יונתן

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
כהן יונתן

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד קאדרי נאשד

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה נהג ברכב בדרך ועבר משמאל לקו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש, כאשר בציד והימני לא נמצא קו מקוטע, בניגוד לתקנה 36 (ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט וטען כי לא ניתן היה להבחין בקו הרצוף על פני הכביש.

מטעם התביעה העיד **רס"ל שמעון אסף (להלן: "עד התביעה")** אשר ערך את טופס הודעת תשלום הקנס- **ת/1**.

העד ציין בת/1 כי במהלך סיור ברחוב הרצל הבחין ברכב הנאשם מגיע מרחוב הרצל ומבצע פניה שמאלה לרחוב קהילת דטרויט, כאשר הוא עובר על פני קו ההפרדה הרצוף המסומן על הכביש. העד ציין שהקו הרצוף המסומן על הכביש, נראה בבירור לעין ומזג האוויר היה נאה.



בבית המשפט חזר העד על גרסתו והעיד כי רכב נוסף ביצע את אותה העבירה, כאשר השוטר שהיה עמו ניגש לרכב הנוסף והוא ניגש לרכב הנאשם.

הנאשם, שבחר להעיד, העיד כי אכן נסע ברחוב הרצל ופנה שמאלה לרחוב קהילת דטרויט. לטענתו, הוא נוהג לנסוע במקום לעיתים ובעבר לא היה משורטט קו רצוף על הכביש. הנאשם המשיך וטען כי קיימת בעיה בכביש כך שלאחר ששורטט הקו הרצוף, תוך זמן קצר הוא דוהה, לא ניתן להבחין בו והוא נצבע תכופות מחדש. לטענת הנאשם, מדובר בשעת צהרים, במקום היה עומס תנועה של רכבים ולא ניתן היה להבחין בקו הרצוף. לדבריו, מדובר בכביש אספלט ולא נראה קו לבן כלל.

דין

תקנה 36 (ג) לתקנת התעבורה קובעת:

"36. (ג) בכביש המחולק על ידי קו הפרדה רצוף ישתמש הנוהג ברכב או בבעל-חיים בצד שמימין לקו, ולא יעבור אותו אלא אם נמצא קו קטעים סמוך לקו ההפרדה בצדו הימני".

עד התביעה ציין והעיד באופן ברור כי הבחין בנאשם פונה שמאלה לרחוב קהילת דטרויט כאשר קו לבן רצוף מסומן על הכביש.

כך ציין בת/1: **"הבחנתי ברכב הנ"ל מגיע מרחוב הרצל ומבצע פניה שמאלה לקהילת דטרויט, כאשר יש קו הפרדה רצוף ואין מימינו קו מקוטע".**

הנאשם מודה כי אכן פנה שמאלה לרחוב קהילת דטרויט:

"נסעתי ברחוב הרצל לכוון שמאלה לקהילת דטרויט, נכון שפניתי שמאלה..." (עמוד 5 לפרוטוקול שורה 16).

עד התביעה המשיך והעיד כי הקו הרצוף נראה בברור על הכביש. כך ציין בת/1: **"כאשר יש קו הפרדה רצוף ואין מימינו קו מקוטע, הקו נראה בברור לעין".** בבית המשפט חזר העד והעיד: **"רשמתי שקו ההפרדה ביום ביצוע העבירה היה ברור, נראה לעין בברור"** (עמוד 4 לפרוטוקול שורה 24).

הנאשם, לעומת זאת, סתר דבריו. במועד המענה לכתב האישום אישר הנאשם כי היה משורטט במקום קו הפרדה רצוף אך תחילה ציין כי לא ניתן היה להבחין בקו הרצוף נוכח רכבים אחרים במקום והעובדה כי מדובר בקרבה למעבר חציה: **"זה מקום הכי עמוס ברמלה ובאותה שעה לא היה אפשר לפנות שמאלה שהקו הפך להיות רציף מהסיבה הפשוטה שהיתה תנועה, זה ליד מעבר חציה ואז לא ניתן היה להבחין בפניה שמאלה בקו עצמו"** (עמוד 1 לפרוטוקול שורות 12-14).

לאחר מכן טען הנאשם כי לא ניתן היה להבחין בקו הרצוף מאחר והיה דהוי: **"אני מסכים שהיה קו הפרדה רצוף"**



אבל אני טוען שאי אפשר היה להבחין בו באותו יום. זה היה קו חדש אבל דהוי ובלוי, כנראה שחיקה של הקו עצמו.... עבר בערך חודש מאז שעשו את הקו..." (עמוד 1 לפרוטוקול שורות 15-16).

בבית המשפט העיד הנאשם כי קיימת בעיה במקום לפיה הקו לא נראה בברור: **"לא רואים את הקו, יש שם צביעה תכופה בגלל הבעיות של הקו עצמו. באותה שעה ובאותו היום לא היה ניתן לראות את הקו"** (עמוד 5 לפרוטוקול שורות 17-19).

בהמשך העיד הנאשם כי לא היה במקום קו לבן: **"אני נוהג להגיע למקום ובאותה שעה שעת עומס ולא היה ניתן לראות את הקו, כי לא היה"** (עמוד 5 לפרוטוקול שורה 30).

ובהמשך: **"מדובר בכביש אספלט, לא ראו שום חלק לבן"** (עמוד 5 לפרוטוקול שורה 31).

בחקירתו הנגדית הודה הנאשם כי בפנייתו למשטרה בבקשתו להישפט ציין וכתב: **"תוך כדי פנייתי שמאלה... מכונית שהיתה בנתיב הנגדי נעמדה במרכז הכביש, ניצלתי את ההזדמנות ופניתי שמאלה כפי שפניתי בעבר פעמים רבות... הסברתי לו (לשוטר) שאני מכיר את הכביש, ובעבר לו היה בו קו הפרדה וכיוון שהנהגת בכביש ממול נעמדה וחסמה את שדה הראיה, לא יכולתי לראות את הסימון הנ"ל מה גם שהוא דהוי וכמעט בלתי נראה"** (עמוד 6 לפרוטוקול שורות 18-22).

עד התביעה, בחקירתו הנגדית, הסכים עם הנאשם כי מדובר בכביש שנצבע לעיתים תכופות, אך טען כי הקו היה ברור: **"ש. רשמת כי הקו נראה בברור."**

ת. **יש כאלה שטוענים כי הקו משופשף, זה כביש שצובעים אותו די הרבה- הקו ברור"** (עמוד 4 לפרוטוקול שורות 5-6).

בעת רישום הודעת תשלום הקנס ציין הנאשם בפני עד התביעה: **"עוד רכבים ביצעו אותה עבירה. לא היה ולא נברא, נפגש בבית משפט..."**.

בבית המשפט הסביר הנאשם כי ציין זאת בציניות. וכך השיב: **"ש. מפנה אותך לתגובה שלך בדוח. אמרת את המילים: "עוד רבים בצעו את אותה עבירה"?"**

ת. כן.

החתימה היא לא שלי אבל השוטר סלף את דבריי. רשם חצאי דברים.

ש. איך זה מתיישב עם דבריו היום?

אתה טוען שקו הפרדה לא היה וגם אמרת כי היה דהוי וגם טענת כי מדובר בקו הפרדה דהוי .

ת. אני ציינתי בציניות בפני השוטר כי עוד רכבים בצעו את אותה "עבירה"- אני טוען כי כלל לא הייתה עבירה"



(עמוד 6 לפרוטוקול שורות 3-9).

הנאשם לא הציג בפני בית המשפט ראיות התומכות בטענתו כי לא ניתן היה להבחין בקו שעל הכביש.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טעוני הצדדים, הנני מעדיפה את עדותו של עד התביעה שהיתה ברורה ומפורטת והותירה רושם מהימן. לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחיד לפניו, הנני מוצא כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ו, 01/02/2016 במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה**

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להישפט ובית המשפט נחשף לעברו התעבורתי, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לסכום הקנס המקורי.

יחד עם זאת, לאחר שעיינתי בגליון הרשעותיו של הנאשם כאשר מדובר בעבירה ראשונה לחובתו, לאחר ששמעתי טיעוני הנאשם לעונש, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים, הנני גוזרת על הנאשם עונש קנס בסך של 500 ש"ח.

הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שובר תשלום.

<#4#

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ו, 01/02/2016 במעמד הנוכחים.



טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקלדעלידיסיגלקדוש